

Editorial

Els fruits saborosos

*Arriben les comares. Rient, fent el cor fort,
es passen una síndria que és la més gran de l'hort;
són llurs marits a vila, i han berenat entre elles,
i juguen a encalçar-se damunt els blats desfets;
mouen gatzara, salten, comencen cantarelles;
va a rodolons la síndria i aixafa els peus distrets.*

Josep Carner

Fa deu anys i deu anys fa que Miquel Àngel Riera i Damià Huguet marxaren deixant un gran buit al món de la creació literària, del pensament i, sobretot, al nostre món, al món d'aquells que tocats pel privilegi de conèixer-los els admirarem i els estimarem. Damià Huguet fou, a més, col·laborador de Temps Moderns i segurament va anar-se'n més enllà de la rutina o més enllà de la pell i de la carn com diu Antoni Serra del seu "germà sicilià" al pròleg del llibre que sortirà aquest mes de setembre a la col·lecció de la nostra revista amb el títol de *Paraules sense parany*s, i que complementarà el capítol d'edicions en el qual també es presentarà en format DVD, *El secreto de la pedriza*.

Era temps d'estiu, el mes de juliol, quan tots dos s'acomiadaren, un temps en què els cossos cerquen ombra i redós, mentre la set no s'assacia gairebé mai. Els fruits saborosos, des de les figues matinals a la poma escollida, aquests dels quals parla Carner ajuden a mitigar els efectes del baf i la xafogor. Un article de Carles Fabregat a la nostra revista també explora aquest camp a través de la pel·lícula de Tsai Ming-liang, *El sabor de la sandia*, guanyadora de l'Ós de Plata de Berlín.

També el raïm inflat i sense aigualir espera sota el sol la verema que el convertirà en el suc de Dionysos. El vi és fil conductor de la cinta d'Alexander Payne a la pel·lícula *Entre copas* (2004). Els dos protagonistes celebren amb vi el comiat de fadrí d'un d'ells, un actor afectat gairebé més que pel vi per un excés de testosterona, de manera diferent això sí a com ho ha manifestat Floyd Landis recentment i que ha provocat la seva desqualificació del darrer Tour de França. Res a veure tampoc amb la mort d'un ciclista –això ja ho vam viure malauradament en el cas de Tom Simpson l'any 67 al Mont Ventoux, a més de recordar-nos una gran pel·lícula de Bardem– però tal vegada sí amb l'agonia del ciclisme, si més no entès com fins ara.

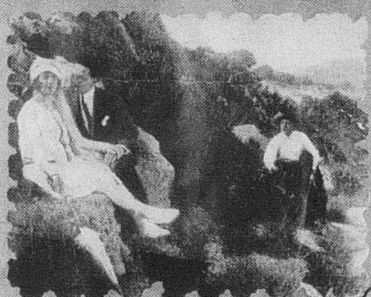
Arribats aquí tal vegada no puguem parlar d'haver construït un text aplicat al món de la cinematografia més enllà d'algunes breus referències. Tampoc no hi havia cap altra pretensió, al capdavant, durant el mes de setembre, a causa de les obres de millora que es fan al Centre de Cultura,

faltarem a la cita tradicional dels dimecres, doble sessió. És a dir que no hi haurà cine i si no hi ha cine el que feim és endinsar-nos en el món oníric dels records i les afeccions. Així tornam d'alguna forma a Damià Huguet i compartim amb ell la nostra admiració eterna a Fellini i el seu Amarcord.

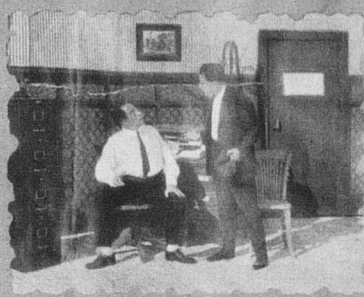
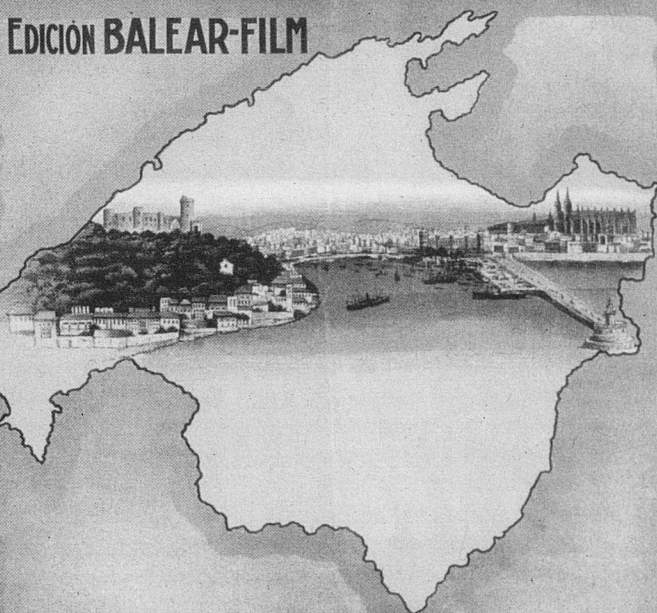
EXTRAORDINARIA SUPER-PRODUCCION CINEMATOGRAFICA

EL SECRETO DE LA PEDRIZA

EDICIÓN BALEAR-FILM

**EMOCIONANTES Y
FRONDOSOS PANORAMAS**

**ESPLENDOROSA VISION
DEL ARTE NATURAL**

NOVELA ADAPTADA A LA PANTALLA

**BASADA EN LAS INTRIGAS DEL AMOR Y CONTRABANDO CUYO DESARROLLO
TIENE LUGAR EN LOS SITIOS MAS PINTORESCOS DE LA ISLA DORADA (MALLORCA)**